

niet genomen heb. De Chinese sfeer in *De Goede Mens* sprak me aan, en daarom heb ik die beslissing genomen. Ik ben soms te impulsief. Later denk ik dan wel eens dat ik langer had moeten nadenken. Ik beschikte b.v. alleen over jonge acteurs terwijl vele personages oude mensen zijn. Ik had misschien authentiekere personages nodig gehad. Maar goed, ik had toegezegd, ik worstelde met het stuk, ik bereidde het op reis voor. Ik voelde dat ik geen vriend van Brecht was. Ik kon niet in de tekst duiken, zoals ik dat bij Shakespeare doe. Ik durfde aan de tekst niet raken. Ik wist niet waar ik moest schrappen. Ik vond alle scènes op zichzelf even boeiend, maar als ze naast elkaar geplaatst werden, klopte het niet. Ik zag in dat ik een eenheidsdecor moest maken, en dat het sober moest zijn om een grote slagkracht te hebben. Ik ben toen met de repetities begonnen, eerst aan de hand van improvisaties. En al die tijd wist ik nog niet wat ik met de goden zou aanvaatten. Ik vind dat alles te snel is gegaan. Het is zo dat ik me nu pas klaar voel om aan het stuk te beginnen, en de opvoering ligt al achter de rug. Nu zou ik de herhalingen uit de tekst halen, en ook de sterke zedenprekerige toon schrappen. Ik zou van de tekst gewoon een spannend thriller-verhaal maken.

In deze opvoering heb je de stemmen van de goden op band gezet. Zou je dat bewaren?

Ik heb dit gedaan uit een soort paniekreactie. Ik heb toen alles opgenomen. Dat moest snel gaan, want het kostte veel geld. In de week van de première merkte ik waar het mank liep. Plots zag ik de onvolkomenheden, langdradigheden. Maar toen was het te laat. Er is ook nog het respect voor de spelers; je kan dan geen rollen of grote partijen tekst meer schrappen. De première zag ik als een try-out. In latere opvoeringen heb ik wel ingegrepen. In de eerste versie kwamen de goden liefst acht keer aan bod, uiteindelijk hoorde men ze nog maar vier keer. Op dit ogenblik zou ik het stuk nog eens grondig onder handen willen nemen. Nu zou ik meer durven, al moet ik bekennen dat ik er niet zoveel plezier aan zou hebben. Ik bewerk liever Shakespeare of Molière. Ik vond Brechts stuk wat te mager. Ik heb nooit mijn tikmachine gebruikt. Voor alle andere stukken heb ik uren zitten tikken om de tekst van mij of van de spe-

*Boven: Romeo & Julia –
Foto Paul de Cloedt*

Onder: Ille Geldhof in "De goede mens van Sezuan" (Malpertuis, Tielt, 1987) – Regie Dirk Tanghe – Foto Norbert Maes

